ΕΤΟΣ Ε' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 10 Νοεμβρίου 1891 Ἀριθ. 234

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτὼ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀγγελία Ἡμερολογίου τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Ἔτος Ε'. — Ἐπιστολὴ νεαρᾶς μητρὸς πρὸς φίλην. — Εἶναι ἡ προὶξ δεσμὸς ὠφέλιμος, (ὑπὸ Αὔρας Σπαράδος). — Ὁ χωρισμός μας (ποίημα, ὑπὸ δος Κρυσταλλίας Χρυσοβέργη). — Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ καλλαισθήτου). — Σκαριφήματα ἐκ τοῦ ἀνὰ τὸν Αἶμον ταξειδίου μου. — Βιβλία καὶ περιοδικά. — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,,

ΕΤΟΣ Ε'.

Τὸ Ἡμερολόγιον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ πάντοτε ὑπῆρξε δημοφιλές, πάντοτε θερμοτάτης καὶ ἐνθουσιώδους ἔτυχεν ὑποδοχῆς, πάντοτε ἐθεωρήθη ὡς μοναδικὸν ἐγκόλπιον διὰ πᾶσαν γυναῖκα, μητέρα ἢ κόρην, πλουσίαν ἢ πτωχήν, νέαν ἢ γραῖαν.

Οἱ ἀναγνῶσταί του, ἰσάριθμοι πρὸς τὰς ἀνὰ χιλιάδας ἀριθμουμένας ἀναγνωστρίας του, πάντοτε εὗρον ἐν αὐτῷ ὡραῖον φιλολογικὸν ἐντρύφημα, ἐν ᾧ σπινθηροβολεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ γλαφυρὰ καλλιέπεια καὶ αἱ εὐγενεῖς τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς τρυφερᾶς γυναικείας ψυχῆς διαθέσεις.

Εἶναι τὸ πρῶτον καὶ μόνον Ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον ἀνὰ πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων ἐκδιδόμενον ἐξαντλεῖται ἐντὸς τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς ἐκδόσεώς του.

Οὐδέποτε ἐν τούτοις ὑπῆρξε τόσον τερπνὸν καὶ ποικίλον, καὶ χρήσιμον καὶ διδακτικὸν ὅσον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Δὲν ὑπάρχει γυναικεῖος κάλαμος, ἔχων κῦρος καὶ αὐθεντίαν ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐν Ἀμερικῇ ἢ ἐν Ἑλλάδι, ὅστις δὲν παρήγαγε μικρόν τι ἀριστούργημα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Ἡμερολογίου τούτου.

Ἄρθρα οἰκογενειακά, ἐπιστημονικά, κοινωνικά, ἄρθρα ὑγιεινῆς τῆς καλλονῆς, μελέτη διασήμου ἐν Εὐρώπῃ μουσικοῦ κυρίας περὶ μουσικῆς, μελέται ἐπὶ τῆς μαγειρικῆς τέχνης καὶ ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐν γένει τῆς εὐμαροῦς, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῆς διαίτης, μελέται ἐπὶ τῆς παρατάσεως τοῦ βίου τῶν γερόντων, ἐπὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς μεθόδου, δι' ἧς οὐδέποτε ἡ γυνὴ γηράσκει, οὐδέποτε φαίνεται ἄσχημος, μελέται ἐπὶ τῶν δυστρόπων χαρακτήρων τῶν συζύγων καὶ τρόπος τῆς ἐξοικονομήσεως αὐτῶν, δημοσιεύονται ὑπὸ τῶν διαπρεπεστέρων ἐπιστημόνων γυναικῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Βιογραφίαι ἐπισήμων γυναικῶν μετ' εἰκόνων, διηγημάτια, ποιήματα, μελέτη ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων, ἐπὶ τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, ἐπὶ τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ οἴκου των, περιγραφαὶ καὶ ἀναμνήσεις ταξειδίων, βίοι ἁγίων Ἑλληνίδων θὰ καταστήσωσι τὸ Ἡμερολόγιόν μας τοῦ ἔτους τούτου ἀσυγκρίτως ὑπεροχώτερον καὶ ὀγκωδέστερον τοῦ τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Αἱ συμβουλαὶ περὶ ὑγιεινῆς τῆς καλλονῆς καὶ τὰ σχετικὰ ἄρθρα πρὸς τὸ τρυφερὸν τοῦτο διὰ πᾶσαν γυναῖκα ζήτημα θὰ καταλάβωσι πολλὰς σελίδας. Ὡραῖον ἄρθρον δημοσιεύει διάσημος Σουηδὶς συγγραφεὺς ἐπὶ τῆς ψημιζομένης ματαιότητος τῆς γυναικός, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρός.

Μελέται περὶ γυναικῶν Σμύρνης καὶ Κων)πόλεως θὰ δημοσιευθῶσιν καθὼς καὶ πληθὺς ὁδηγιῶν, συμβουλῶν καὶ συνταγῶν οἰκιακῆς οἰκονομίας, ὑγιεινῆς, οἰκιακῆς ἰατρικῆς καὶ φαρμακολογίας, αἵτινες μεταβάλλουσι καὶ τὴν ἀδαεστέραν γυναῖκα εἰς τελείαν οἰκοδέσποιναν. Μελέται περὶ τρόπων τοῦ φέρεσθαι. Τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει.

Ὁλόκληρον κεφάλαιον ἀφιεροῦται εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ ὑγιεινὴν τῶν μικρῶν, ὅπερ χάριν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» συνέγραψε διάσημος Ἀγγλὶς ἰατρὸς καὶ παιδαγωγός. Ὡραία μελέτη ἰατροῦ γυναικολόγου Ἀμερικανίδος ὁδηγεῖ ἐπιστημονικῶς εἰς τὴν πρόγνωσιν τοῦ φύλου τοῦ γεννηθησομένου τέκνου μελλούσης μητρός.

Τὸ Ἡμερολόγιόν μας καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἐκδοθῇ μετ' ἠριθμημένου ἐξωφύλλου διὰ πάντας τοὺς προκαταβάλλοντας τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ, εὐθὺς ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀγγελίας, εἴτε εἰς τὸ γραφεῖόν μας, εἴτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας.

Ἀντὶ ὅμως τῶν εἴκοσιν ἀριθμῶν, οἵτινες ἐκέρδισαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐφέτος κερδαίνουσι **200** ἀριθμοί.

Ἐννοοῦσαι ὅτι πολυτιμότατον διὰ πᾶσαν μητέρα δῶρον εἶναι ἡ ἐπίτευξις ὑγιοῦς τῶν τέκνων της ἐκπαιδεύσεως, ἀφιεροῦμεν τὴν **1**ην δεκάδα τῶν κερδαινόντων ἀριθμῶν εἰς παροχὴν δικαιώματος ἐτησίας φοιτήσεως δωρεάν:

Πέντε μὲν θηλέων εἰς τὸ ἄριστον καὶ τελειότατον τῆς πόλεώς μας **παρθεναγωγεῖον** Σκορδέλη καὶ Σιμοπούλου.

Πέντε δὲ ἀρρένων εἰς τὸ **Λύκειον** τοῦ κ. Διοσκουρίδου, τὸ **τελειότατον** τῶν ἐν Ἀθήναις λειτουργούντων τοιούτων.

Οἱ μετὰ τοὺς **10** πρώτους **2** ἑπόμενοι ἀριθμοὶ κερδαίνουσιν ἕκαστος τὴν ἐν ποῖς ἄνω ἐκπαιδευτηρίοις παροχὴν ἐτησίας ὑποτροφίας ἑνὸς ἄρρενος καὶ μιᾶς κόρης μὲ τὸ ἥμισυ μόνον τῆς ὡρισμένης τιμῆς.

Οἱ τούτοις ἑπόμενοι ὀκτὼ κερδαίνουσιν ἀνὰ ἓν φόρεμα γυναικεῖον:

Ὁ **1**ος τούτων ἓν μαῦρον μεταξωτόν.

Ὁ **2**ος ἓν χρωματιστὸν μεταξωτόν.

Ὁ **3**ος ἓν φόρεμα χοροῦ.

Οἱ ἀμέσως *3* κατὰ σειρὰν ἀνὰ ἓν μάλλινον.

Οἱ ἕτεροι *2* ἀνὰ ἓν φόρεμα θέρους.

Ἡ **3**η δεκὰς ἀνὰ *1* ζεῦγος χειροκτίων.

Ἡ **4**η δεκὰς ἀνὰ ἡμίσειαν δωδεκάδα ρινομάκτρων μετὰ μονογράμματος.

Ἡ **5**η δεκὰς ἀνὰ *1* ζεῦγος καλλιτεχνικῆς πετσετοθήκης ἐκ μετάλου.

Ἡ **6**η δεκὰς ἀνὰ *1* ριπίδιον.

Ἡ **7**η δεκὰς ἀνὰ *1* πολυτελὲς κάτοπτρον τῆς χειρός.

Ἡ **8**η ἀνὰ μίαν μανδυλιοθήκην πεποικιλμένην.

Ἡ **9**η ἀνὰ *1* ἐκ χρυσοϋφάντου ὑφάσματος ἐπίστρωμα ἐπίπλου·

Ἡ **10**η ἀνὰ μίαν συνδρομὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

Διὰ τοὺς λοιποὺς ἑκατὸν ἀριθμοὺς θὰ προσενεχθῶσι χρήσιμα καὶ ὡραῖα ἀντικείμενα.

Τὸ Ημερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» θὰ ἐκτυπωθῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπὶ ὡραιοτέρου ἢ κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη χάρτου, θα εἶναι πολὺ ὀγκωδέστερον τῶν λοιπῶν ἐτῶν, μετὰ πλουσίου καὶ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου, θὰ εἶναι δὲ ὡραῖον δῶρον οὐ μόνον διὰ τὸ πλούσιον, χρήσιμον καὶ τερπνὸν τῆς ὕλης, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ λαμβάνουσα αὐτὸ δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ κερδίσῃ καὶ ἓν ἐκ τῶν ἄνωθι ἀναφερομένων εἰδῶν.

Τιμὴ αὐτοῦ ὡρίσθη διὰ τὸ ἔτος τοῦτο δρ. **2** διὰ τὴν Ἑλλάδα, φρ. χρ. **2** διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ λάβωσιν ἠριθμημένα ἡμερολόγια καὶ μετάσχωσι τοῦ ἄνω λαχείου, δέον νὰ ἀποστείλωσιν ἀμέσως τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΕΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ

Β΄

Ἀγαπητὴ φίλη.

Δέν σοι εἶπον νομίζω ἐν τῇ χθεσινῇ ἐπιστολῇ μου ὅτι θηλάζω μόνη μου τὸ τέκνον μου. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι σοὶ ἔλεγον πρὶν γεννηθῇ ὅτι ἐπεθύμουν νὰ εἰξεύρω ποία εἶναι ἡ ὡρισμένη ἐποχή, καθ' ἣν ἡ μήτηρ αἰσθάνεται ζωηρότερον ἐκδηλούμενον τὸ ἐν τῇ ψυχῇ της μητρικὸν αἴσθημα. Βεβαίως ἡ στιγμὴ καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἡ φωνὴ ἐξέρχεται τοῦ στήθους τοῦ νεογνοῦ γεννᾷ αἰφνιδίως ζωηρότατον τὸ αἴσθημα τῆς μητρότητος. Ἀλλὰ τὴν εὐτυχίαν ταύτην παρατείνει καὶ ἀνανεοῖ καθ' ἑκάστην ἡ ὑπὸ τῆς μητρὸς θήλασις τοῦ τέκνου. Εἶναι ἔκστασις θεία, ἔκπληξις ἐν μακαριότητι ἀκαταπαύστως ἀνανεουμένη. Εἶναι ὡς νὰ ἀναγεννᾶται δι' ἡμῶν καθ' ἑκάστην τὸ προσφιλὲς ἐκεῖνο ὄν, τοῦ ὁποίου τὰ ρόδινα χείλη ἀπορροφῶσιν ἡδονικῶς τὸ γάλα, τὴν ρευστὴν σάρκα μας, ἥτις καθ' ἑκάστην μεταδίδει εἰς τὸ μικρὸν τόσα ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν ζωῆς μόρια.

Ἐὰν ἔβλεπες τὴν ἐκ τοῦ θηλάσματος κίνησιν τῶν παρειῶν τῆς μικρᾶς μου Μαρίας, ἐὰν ἤκουες τὸ γ λ ο ῦ γ λ ο ῦ, ὅπερ ἀσυνειδήτως ἐκφεύγει ἀπὸ τὸ μικρὸ στοματάκι της, ἐὰν ἠδύνασο νὰ θαυμάσῃς τὰς μικροσκοπικὰς χεῖράς της, καθ' ἣν στιγμὴν διὰ δειλοῦ κινήματος ζητοῦσι καὶ ψαύουσι τὸν μαστόν, μέχρις οὗ ὁ ὕπνος τὴν ἀποσπάσῃ τῆς τροφῆς, καὶ ἐγὼ δι' ἑνὸς φιλήματος κλείσω τὰ διὰ ρανίδων γάλακτος μαργαριτόστικτα χείλη της, θὰ ἔλεγες, ὡς ἐγώ, ὅτι οὐδὲν θέαμα δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐδεμία ὑπερηφάνεια καὶ μεγαλαυχία δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς γυναικός, ἥτις ἀφοῦ ἔπλασεν ἓν ἀνθρώπινον πλάσμα γινώσκει νὰ διατηρῇ αὐτῷ τὴν ζωήν, δι' ἧς ὁ Θεὸς τὸ ἐπροίκισε. Οἷσ μαγικὴ μουσικὴ εἶναι δι' ἐμὲ ἡ κραυγὴ τοῦ τέκνου μου, δι' ἧς μοὶ ἐκδηλοῖ ὅτι πεινᾷ. Ἀσθενὴς ἔτι καὶ καταπεπονημένη, αἰσθάνομαι ἐν τούτοις θερμήν τινα ἀκτῖνα ἀναζωογονοῦσάν με, ὅταν τὸ σφίγγω ἐλαφρῶς εἰς τὴν ἀγκάλην μου, ἐπὶ τῆς καρδίας μου, ὅταν ἀναμένω τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ ζωή μου θὰ μεταβληθῇ εἰς ζωήν του, καθ' ἣν τὸ εἰς τὰς φλέβας μου ρέον αἷμα θὰ μεταγγισθῇ εἰς τὰς ἰδικάς του.

Ἐρυθριῶ ἀληθῶς, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι ὑπῆρξε στιγμή, καθ' ἣν καὶ ἐγὼ ἐσκέφθην νὰ προσλάβω τροφὸν διὰ τὸ τέκνον μου. Τροφόν! Δηλαδὴ χονδροειδῆ τινα ἀνδριώτισσαν μὲ λευκὴν κεντητὴν ἐμπροσθέλαν, μὲ κεκρύφαλον ἰόχρουν, μὲ μακρὰ ἐκ ψευδοχρύσου ἐνώτια καὶ μὲ χεῖρας τυλώδεις καὶ ἀκανθώδεις ὡς ἐκ τῆς συνεχοῦς συναφείας των μετὰ τῆς ἀξίνης! Γυναῖκα πωλοῦσαν τὴν τροφὴν τοῦ τέκνου της ἀντὶ ὀλίγων κερμάτων χρυσοῦ καὶ σχετικῆς τινος εὐμαρείας! Γυναῖκα ἥτις ψυχρὰ καὶ ἀδιάφορος, εἰμὴ ἐνδομύχως βλασφημοῦσα καὶ φθονοῦσα τὸ τέκνον μου, θὰ τείνῃ εἰς τὰ ἀγνὰ χείλη του θηλὴν μαστοῦ, τίς οἶδε πῶς καὶ ἐν τίσιν ὀργίοις μεμολυσμένην!

Ὦ προσφιλές μου μικρόν! Πόσον εὐγνώμων σοὶ εἶμαι δι' ὅσην εὐτυχίαν μοὶ ἀπεκάλυψας! Διατί ἡ ἀτυχὴς μήτηρ μου νὰ μὴ ζῇ ἔτι, ὅπως ἴδῃ τὸ τέκνον της τόσον εὐτυχὲς ὅσον ὑπῆρξε καὶ αὐτὴ ἀνατρέφουσά με, ἵνα συμμερισθῇ ἐκ νέου τὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν ταύτην; . . . . . .

Ἀλλ' ὄχι, εἶναι πλησίον μου! τὴν αἰσθάνομαι! Ἡ εἰκὼν τῆς γοητευτικῆς καλλονῆς της, ἣν διετήρησε καὶ νεκρὰ ἔτι, πλανᾶται ὕπερθεν τοῦ λίκνου τοῦ τέκνου μου καὶ μειδιᾷ πρὸς αὐτό. Τὸ πρῶτον τῆς κόρης μου βλέμμα ἔσται διὰ τὴν προσφιλῆ ταύτην μορφήν, διὰ τὴν ἱερὰν ταύτην εἰκόνα, ἥτις ἀναμφιβόλως θὰ τὴν προστατεύῃ ἐκ τῶν οὐρανῶν, διότι ἤδη πιστεύω εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, εἰς τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς τοῦ μέρους ἐκείνου, ὅπερ ζωογονεῖ τὸ σῶμά μας. Τίς οἶδε! ἐὰν μέρος αὐτῆς τῆς μητρός μου δὲν ἀναζῇ ἐν τῷ τέκνῳ μου, ἐὰν βραδύτερον ἐν τῇ νεάνιδι καὶ κατόπιν ἐν τῇ γυναικὶ δὲν θὰ ἀναζήσῃ ἐν τοῖς κόλποις ἡμῶν ἡ ἐγκαταλείψασά μας. Θεέ μου! πόσαι ἐλπίδες, πόσα ὄνειρα συσσωρευόμενα ἐπὶ τῆς νέας ταύτης κεφαλῆς, ἄνθους μόλις ἐν κάλυκι! Ἔρχονται στιγμαὶ καθ' ἃς αἰσθάνομαι ἐμαυτὴν ὅλως ἄλλην. Σὲ βεβαιῶ ὅτι γίνομαι χωρὶς νὰ τὸ θέλω ποιήτρια. Μὴ ἐκπλήττεσαι! Αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ποιηταὶ συναντῶνται πολλάκις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους. Ἰδοὺ τί ἔγραψα χθές, χωρὶς ὁμοιοκαταληξίαν, ἀτενίζουσα τὸ τέκνον μου:

Ὄχι δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς γλυκύτερον ὄνειρον! Τὸ τέκνον μας, ὕπαρξις μία, ἐν ᾗ αὐτὸς καὶ ἐγὼ ζῶμεν, ἡ ἕνωσίς μας, ἡ συσσωμάτωσίς μας συγκεκριμένη. ρανὶς τῆς ζωῆς τῶν δύο μας, πηγάσασα ἐκ τοῦ ἑνοποιηθέντος αἵματός μας. Εἶνε ἡ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μας, ἡ ζῶσα εἰκών μας, ἡ ἀντανάκλασις τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν του ἐν τῷ γλαυκῷ τῶν ἰδικῶν μου, ἡ φωνή μας, αἱ σκέψεις μας, αἱ καρδίαι μας, ἡ μορφή μας, συγκεχυμέναι ἐν μιᾷ ὑπάρξει, ἥτις μᾶς λέγει: Ἴδετε, ἐγὼ εἶμαι σεῖς, σεῖς οἱ ἴδιοι ἀνανεωθέντες. Ἔχω ἐν ἐμοὶ τὴν δύναμιν ἥτις θέλγει καὶ τὴν χάριν ἥτις συγκινεῖ· ὅτι ὁ Θεὸς ἐχώρισεν, ἡνωσα ἐγώ. Οὐδὲν ἔχω ἰδικόν μου. Ἡ ψυχή μου εἶναι ἡ ψυχή σας, τὰ πάντα ἔλαβον παρ' ὑμῶν ἄνευ ἐπιφυλάξεως, ἄνευ ἐκλογῆς, δὲν εἶμαι ἢ ἑστία, εἰς ἣν θέτετε τὸ πῦρ, δὲν εἶμαι ἢ ἡ ἠχὼ τῆς ἰδικῆς σας φωνῆς.

Ἀλλ' ἡ μικρὰ ἀφυπνίζεται. Μειδιᾷ πρὸς τοὺς ἀγγέλους. Ἐνῷ μειδιᾷ οὕτω, ὁ πατήρ της καὶ ἐγὼ σιγῶντες παραμερίζομεν, ἵνα μὴ διασκεδάσωμεν τὴν οὐρανίαν ὀπτασίαν της, καὶ μὴ πτοήσωμεν τοὺς πτερωτοὺς τῆς ψυχῆς της συντρόφους, οἵτινες πτερυγίζουσι περὶ τὴν κλίνην της . . . . . Σοὶ ἐπαναλαμβάνω, φίλη μου, τὸ παιδὶ αὐτὸ ἔχει καθ' ὁλοκληρίαν ἀναστατώσει τὸ πνεῦμα καὶ τὰς καρδίας μας.

Ἡ σή ***

Παρακαλοῦμεν τὰς κ.κ. συνεργάτιδας ἡμῶν, αἵτινες ἐδήλωσαν ἢ καὶ ὅσαι ἐπιθυμοῦν νὰ συνεργασθῶσι καὶ ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ, νὰ ἀποστείλωσι τὰς διατριβάς των, διότι δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ ἀναμείνωμεν πλειότερον.

Η ΠΡΟΙΞ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ

Ἐν τῇ "Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν,, ἐδημοσιεύθη πρό τινος ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον. "Εἶναι ἡ προίκισις τῆς γυναικὸς θεσμὸς ὠφέλιμος ἢ ἐπιβλαβής;,,

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπολεμήσαμεν τότε, καταδείξασαι ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς προικὸς εἶναι ἐπιβλαβής, καθ' ὅσον κυοφορεῖ τὴν ἀγαμίαν καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἠθικὴν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κοινωνιῶν καταστροφήν.

Ἤδη ὅτε ἐν τῷ περὶ ἐργασίας τῆς γυναικὸς ἐγερθέντι ζητήματι ἐρρίφθησαν ἐν τῷ μέσῳ ἰδέαι τινὲς τοῦ θεσμοῦ τῆς προικός, καλὸν ἐνομίσαμεν νὰ εἴπωμεν ὀλίγα καὶ πάλιν, στρέφουσα τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλην ὄψιν.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν κατὰ τῆς προικὸς ἄρθρῳ ἐξετάζουσαι τὰ κατ' αὐτὴν ὑπὸ τὴν ὄψιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς γυναικὸς κατεδείξαμεν τὰ τρωτὰ μέρη, καταστάσασαι ὑπευθύνους ἐν μέρει μὲν τὸν πολιτισμόν, ἐν μέρει δὲ τὴν γυναῖκα, ἀποφυγοῦσαι νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ ἀνδρός, ὅστις, ἵνα ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, εἶναι ὁ μᾶλλον ὑπεύθυνος.

Προτιθέμεναι δὲ νὰ ἐξετάσωμεν σήμερον καὶ τὸν ἄνδρα, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἐξαιρούμενοι τοῦ γενικοῦ κανόνος· ἐπειδὴ ὅμως οἱ πλεῖστοι καί τοι φέροντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν εὐγενεῖς ὁρμάς, ἕνεκα τῶν κοινωνικῶν ἐπιδράσεων μετατρέπουσιν εἰς θετικωτέρας καὶ πραγματικωτέρας, αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, οὓς ἀνελάβομεν νὰ ψυχολογήσωμεν.

Τίς τὴν χεῖρα θέτων ἐπὶ τῆς συνειδήσεως θὰ διαψεύσῃ ἡμᾶς; Τίς θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἀπάτην μας, πιστεύων ἑαυτὸν ἀδικούμενον; Τίς δὲν εὑρέθη, ἢ δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ καταστάσει, ἣν πρόκειται νὰ παραστήσωμεν, εἴτε παρασυρθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ρεύματος, εἴτε ἐξ αὐτῶν τῶν ὁρμῶν του;

Ἅμα ὁ νέος πατήσῃ τὰς βαθμίδας τοῦ Πανεπιστημίου, θεωρεῖ ἑαυτὸν ὅν τι ὑπέροχον. Φέρει τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὕψους αὐτοῦ βλέπει τοὺς ὁμοίους του ὡς ὄντα κατώτερα. Περιπατεῖ, ὡς νὰ ἐπάτει ἐπὶ τῆς ἐξ ἑκατοστύων χιλιάδων προσδοκωμένης προικός. Διὰ τῶν κρυπτομένων ὄπισθεν τῶν διόπτρων ὀμμάτων του προσπαθεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν περισσοτέραν προῖκα ἔχουσαν κόρην τῶν Ἀθηνῶν, ἀνακαλύψας δὲ θὰ στήσῃ τὴν πολιορκητικὴν αὐτοῦ ἐρωτικὴν μηχανήν, καὶ ὡς κυνάριον σεῖον τὴν οὐρὰν αὐτοῦ, περιμένει νὰ τῷ ριφθῇ τὸ χρυσοῦν αὐτὸ ὀστοῦν. Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεώς του δὲν ἐπιτυγχάνῃ τοῦ σκοποῦ του, δὲν ἀποκάμνει, πιστεύων ὅτι οἱ πόθοι του θὰ πληρωθῶσιν ἅμα τῇ ἀναγορεύσει του ὡς διδάκτορος.

Εὑρίσκεται εἰς τὴν χρυσῆν του νεότητα! Ἡ ἐλπίς, ἡ τῆς ἡλικίας ταύτης πρὸ πάντων ἀχώριστος σύντροφος, τῷ παρουσιάζει τὸ μέλλον ὑπὸ τὰ ζωηρότερα τῆς εὐτυχίας χρώματα. Τὸ μειδίαμα πλανᾶται πάντοτε ἐπὶ τῶν χειλέων, ἡ εὐδαιμονία εἰκονίζεται ἐπὶ τοῦ μετώπου, ὁ οὐρανός του λάμπει αἴθριος, οὐδὲ μικρὸν ἴχνος δεικνύων καταιγίδος! Πλάττει τὰ παραδοξότερα ὄνειρα, τὰ τολμηρότερα σχέδια, κτίζει πύργους ἐν Ἱσπανίᾳ! Διατί ὄχι; Μήπως φέρει εὐθύνας διὰ ταῦτα:

Σημεῖον εὐτυχὲς τῆς ζωῆς! Εἴθε νὰ ἔμενες στάσιμον, εἴθε νὰ διήρκεις αἰωνίως!

Ἐνίοτε πλήν, θολὰ φαντάσματα, σκιαί τινες διερχόμεναι πρὸ τῶν ὀνείρων του, διαταράττουσιν αὐτόν. Νέφη τινὰ καλύπτουσι τὸν ἀνέφελον οὐρανόν του. Εἶναι οἱ γονεῖς τῆς ἀγαπητῆς του ἥτις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, οὐδεμίαν ἰδέαν ἔχουσα περὶ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν προσδοκιῶν του, ρίπτει αὐτῷ ἐνίοτε βλέμματα ἀδιάφορα. Οἱ σκληροὶ αὐτοὶ γονεῖς ἴσως παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὴν εὐτυχίαν του. Τὰς ἐνοχλητικὰς πλὴν αὐτὰς ἰδέας ἀποδιώκει στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἔρωτος ἐκείνης.

Ἡ μετὰ παλμῶν ἀναμενομένη ἡμέρα τῆς ἀναγορεύσεώς του φθάνει. Εἶναι ὁ εὐτυχέστερος τῶν θνητῶν. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι γνωστὸς ἐν τῇ πόλει, ὡς ὁ κάλλιστος τῶν ἰατρῶν, ὁ κάλλιστος τῶν δικηγόρων, θὰ σπουδάσῃ εἰς Παρισίους ἀκόμη τελειοποιούμενος. εἶτα θὰ διορισθῇ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου, δικαστής, πρόεδρος, ἐφέτης, θὰ γείνῃ βουλευτής, εἶτι ἄλλο, καὶ θὰ θαμβώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάντων καὶ τῶν γονέων τῆς ἀγαπητῆς του. Ἀλλ' ὁποία ἀπαγοήτευσις, ὁποία κατάπτωσις! Ὑπεσκελίσθη! Ἡ σκληρὰ ἔδωκε τὴν χεῖρα καὶ τὴν καρδίαν εἰς ἄλλον εὐτυχέστερον. Ὁ νέος ἀπελπίζεται οὐχὶ βεβαίως τόσον ἕνεκα τῆς καταστάσεως τῆς καρδίας του, ὅσον ἕνεκα τοῦ μείναντος κενοῦ χρηματοκιβωτίου του καὶ τῆς προσβληθείσης ἀτομικῆς του ἀξιοπρεπείας.

Ἤδη μετεβλήθη πολὺ ἐσωτερικῶς, αἰσθάνεται μῖσος ἐναντίον της, θὰ τὴν ἐκδικηθῇ. Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ; Νὰ λάβῃ ἐξ ἄλλης τοὐλάχιστον 100 χιλιάδας προῖκα Ἐπειδὴ ὅμως αἱ προῖκες εἶναι σπάνιαι τὸ δὲ ἄτομόν του, δι' ὃ αὐτὸς ὑπερφρονεῖ, δὲν ἐκτιμᾶται τόσης ἀξίας, μένει μὲ τὰς ἐλπίδας, τὰς προσδοκίας του.

Ὁ καιρὸς παρέρχεται, φθάνει τὸ τριακοστὸν πέμπτον. Νύμφαι, ὡς πλεονάζουσαι, τῷ προσφέρουσιν ὀλιγώτερα, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ οὔτε μὲ 99 χιλιάδας. Ὤ! δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βιασθῇ, ἔχει καιρόν, ὅστις ὅμως δυστυχῶς πολὺ ταχέως παρέρχεται. Τὸ τεσσαρακοστὸν εἶναι ἐπὶ θύρας. Αἰσθάνεται κλονισμόν τινα εἰς τὴν νεότητά του, αὐτὸς ἐν τούτοις μένει ἀκλόνητος ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς προικός, ἔπειτα τὸ τεσσαρακοστὸν διὰ τοὺς ἄνδρας εἶναι σταθμός, ἐξ οὗ ὡς αἱ κόραι ἐκ τοῦ εἰκοστοῦ, δὲν ἐννοοῦσι νὰ διέλθωσι. Τρίχας λευκὰς δὲν ἔχει ἀκόμη, αὐτὰς ὁ πανδαμάτωρ δωρεῖται εἰς τοὺς ἔχοντας θλίψεις, φροντίδας, εἰς ὅσους ἐργάζονται πολὺ διανοητικῶς, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς αὐτόν, ὅστις μόνην σκέψιν ἔχει τὴν προῖκα.

Ὁ χρόνος πλὴν ἀκατάσχετος προχωρεῖ, καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον ἔφθασε. Ἡ διάγνωσις τῶν ἐτῶν ἐτέθη ἐπὶ τοῦ μετώπου του, ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ μαύρας τρίχας. Ἡ ψυχή του εὑρίσκεται εἰς ἀνησυχίαν, ἡ πνευματική του δὲ κατάστασις βελτιοῦται. Δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος. Ὅσον ὁ καιρὸς ἀνέρχεται τοσοῦτον αἱ περὶ προικὸς ἰδέαι του κατέρχονται. Ἤδη θὰ μένῃ εὐχαριστημένος καὶ εἰς τὰς 80 χιλιάδας. Ἀπὸ τοῦ σημείου δὲ τούτου ἀρχόμενος κατέρχεται κατ' ἔτος τοὐλάχιστον κατὰ 5 χιλιάδας, ἕως ὅτου βαρυνθεὶς τὴν διαφθορὰν ἐν ᾗ ἔζη, τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀχρηστίαν του, ἢ καὶ ἐξ ἐγωϊσμοῦ, ἵνα γήροκομηθῇ, εὐχαριστεῖται καὶ εἰς τὰς 30 ἢ τὰς 20 χιλιάδας ἢ καὶ ὀλιγώτερον. Θέλων ὅμως νὰ φανῇ συνεπὴς εἰς τὰς πρώην ὑψηλὰς ἰδέας του, διπλασιάζει, τριπλασιάζει, πολλαπλασιάζει τὸ ποσόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τὰς συνεπείας του.

Ὁ κύριος πρέπει νὰ μάθῃ ὅτι δὲν ψεύδεταί τις ἀτιμωρήτως. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἔλαβε τόσην προῖκα, πρέπει νὰ πεισθῇ καὶ ὁ κόσμος περὶ τούτου, καὶ λοιπὸν θὰ τὸν πείσῃ. Ὤ! ματαιοδοξία, ματαιοδοξία, πόσων κακῶν πρόξενος γίνεσαι!

Ὁ νέος γαμβρός μας ἐνοικιάζει οἴκημα 200 δραχμῶν τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα, ἀγοράζει ἔπιπλα πολυτελῆ, ἔχει ἀνάλογον προσωπικόν, τρώγει, ἐποχεῖται, διασκεδάζει, ὡς πρίγκηψ. Ἀλλὰ τὰ χρήματα φεύγουν πολὺ γρήγορα καὶ ὁ δυστυχὴς ἐντὸς μικροῦ μένει μὲ τὰς παρελθούσας ἀναμνήσεις. Τὰ κατόπιν ἐννοοῦνται.

Ἐρωτῶμεν ἤδη τίς ὁ αἴτιος τοῦ κακοῦ; Βεβαίως.... Ἡ πτωχὴ γυνή....

Αὕτη εἶναι ὡς πρὸς τὸ ὑλικὸν μέρος ἡ ὄψιστοῦ πράγματος. ἐξετάσωμεν νῦν τὸ ἠθικόν,

Ἀνὴρ τεσσαράκοντα ἢ πεντήκοντα ἐτῶν καὶ πλέον, δὲν ἐννοεῖ νὰ νυμφευθῇ τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῷ γυναῖκα. Εἶναι γεροντοκόρη, ὡς νὰ μὴ ἦτο αὐτὸς γεροντοπαλλήκαρον. Θέλει 18—20 ἐτῶν κόρην, μηδόλως σκεπτόμενος τὰς συνεπείας τοῦ τοιούτου δυσαναλόγου γάμου, ὃν ἡ ἀνοησία τῶν γονέων καὶ τῆς νέας, τῶν τρεμόντων εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς γεροντοκόρης, συνάπτει.

Ἐσκέφθησαν ἄρα ποτὲ οἱ ἄφρονες γονεῖς, ὅτι ὁδηγοῦσι τὴν θυγατέρα των εἰς τὸν ὄλεθρον;

Δὲν εἴμεθα οὔτε ποιηταί, οὔτε μυθιστοριογράφοι, οὔτε νέοι ἄνδρες, ὅπως φανταστικῶς εἰκονίσωμεν τὰς νέας, ὡς τέλεια ὄντα κατὰ τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις. Περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ περιγράψωμεν αὐτάς, ὡς ἀντελήφθημεν ἐκ τῶν παρατηρήσεών μας. Ὡς διελθοῦσαι δὲ τοῦ σταδίου τούτου καὶ ἐρευνήσασαι τὴν ψυχὴν ἡμῶν, μελετήσασαι δὲ καὶ πλείστας τῶν πέριξ ἡμῶν, πιστεύω νὰ μὴ ἀπατώμεθα.

Ἡ δεκαοκταέτις ἢ εἰκοσαέτις κόρη εἶναι ἀκόμη ἐντελῶς ἄπλαστος, ἂν δὲν ζυμωθῇ ὑπὸ τῆς δυστυχίας· ἔχει δὲ ἀνάγκην μεγίστης ἐργασίας, ὅπως ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία αὐτῆς λαβόντα τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυξιν, δυνηθῶσι νὰ παλαίσωσι κατὰ τῶν ἐν τῷ βίῳ δυσχερειῶν. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην βεβαιοῦσι καὶ τὰ καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμβαίνοντα· διότι τί ἄλλο εἶναι ἡ διαφθορὰ τῆς νέας γυναικὸς καὶ τὰ ἄλλα αἴτια τὰ καταλήγοντα εἰς τὰ διαζύγια, ἢ ἀτέλεια τῶν νοητικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων; Ἡ νέα ἡλικία εἶνε, ὡς τὴν περιεγράψαμεν ἀνωτέρω, ἤτοι ἐλπίδες, ὄνειρα, σχέδια.

Ἡ νεαρὰ κόρη ἥτις οὐδεμίαν ἰδέαν συγκεκριμένην ἔχει περὶ γάμου, καθηκόντων καὶ τιμῆς, ἥτις ὡς ἐν ὀνείρῳ μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἀφρόντιδος βίου εἰς τὸν πλήρη μερίμνης, ἐξυπνᾷ μετὰ τοιοῦτον γάμον οὐχὶ εἰς καλὸν σημεῖον. Πᾶσα ἡ περὶ αὐτοῦ γοητεία κατέπεσε. Ὁ σύζυγός της δὲν ὁμοιάζει ποσῶς ἐκεῖνον, ὃν ἔπλασεν ἡ φαντασία της. Ἔχει λευκὰς τρίχας, ρευματισμούς, τὰ ψύχη τὸν ἐνοχλοῦσι. Ἀγαπᾷ τὴν ἡσυχίαν, τὸν οἰκογενειακὸν βίον, ἐπιβλέπει τὰ τῆς τροφῆς, τῆς ἐνδυμασίας, ἀγανακτεῖ καὶ ὑβρίζει διὰ πᾶσαν ὑπέρβασιν τοῦ κεκανονισμένου ἐξόδου, ἀποφεύγει τοὺς περιπάτους, τοὺς χοροὺς καὶ τὰ θέατρα. Ἡ δὲ κόρη ἥτις παρίστα τὸν γάμον διὰ τῶν ζωηροτέρων χρωμάτων, ἥτις ἐθεώρει αὐτὸν πηγὴν διασκεδάσεων, ἥτις ἐπωλήθη, οὕτως εἰπεῖν, δι' ὅσην παρ' αὐτοῦ πολυτέλειαν ἤλπιζε, εὑρίσκει αὐτὸν ὡς τὸ χείριστον τῶν πραγμάτων. Ἄνευ ἀγάπης, ὅπως τὴν συγκρατῇ, ἄνευ ἠθικῶν δυνάμεων, ὅπως παλαίσῃ κατὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὁρμῶν, ἀφίεται ἀχαλίνωτος εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις της, μαραίνεται, χωρὶς νὰ ἐννοῆται ὑπὸ τοῦ ἐγωϊστοῦ ἀνδρός της, ἕως ὅτου ἡμέραν τινὰ ρίψασα μακρὰν τοὺς κρατοῦντας αὐτὴν γαλινούς, παραδίδεται εἰς βίον ἀνήθικον πρὸς βλάβην τῆς οἰκογενείας της καὶ τῆς κοινωνίας.

Ἰδοὺ ὁ κινδυνωδέστερος σκόπελος ἐπὶ τοῦ ὁποίου συντρίβεται ἡ ἠθικὴ τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν νέων γυναικῶν! Ἰδοὺ ὁ σκώληξ, ὅστις μικρὸν κατὰ μικρὸν φθείρει τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ὑγείαν τῆς κοινωνίας! Ἰδοὺ μία τῶν πηγῶν τῆς ἀγαμίας.

Ὁ σύζυγος, ὁ αἴτιος τῶν κακῶν τούτων λαμβάνει βεβαίως τὴν ἀμοιβήν, ἀλλὰ τί ὠφελεῖται ἐκ τούτου ἡ κοινωνία; Κατ' ἀρχὰς εὑρίσκεται ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατρεχόντων, ἐπειδὴ συνήθως ἐπιπάσης κακῆς εἰδήσεως ὁ τελευταῖος μανθάνων εἶναι ὁ ἐνδιαφερόμενος· μετά τινα ὅμως χρόνον θὰ περιέλθῃ καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ, καὶ τότε ὁ ἀτυχής, ἢ θὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἕνεκα τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτος, γινόμενος ὁ περίγελως πάντων, ἢ θ' ἀποθάνῃ ἐκ ζηλοτυπίας καὶ ἀπελπισίας.

— Ἡ νεαρὰ γυνὴ θὰ κλαύσῃ, διότι λέγουσιν ὅτι τὰ δάκρυα καθιστῶσιν αὐτὴν ὡραιοτέραν, θὰ ἐνδυθῇ πένθιμα ἐν χαρᾷ, διότι ἡ ἐνδυμασία αὕτη καθιστᾷ τὴν λευκότητά της καταφανεστέραν, θὰ ἀνεγείρῃ μνημεῖον, ἐπιγράφουσα διὰ τῶν συγκινητικωτέρων λέξεων τὴν πλάκα, ὡς λόγου χάριν "ἡ ἀπαρηγόρητος,, "ἡ ἐς ἀεὶ θρηνοῦσα,, κτλ. κτλ. θὰ ἐπισκέπτηται τὸν τάφον δὶς τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας, ἵνα, ὡς λέγουσιν αἱ κακαὶ γλῶσσαι, ἐξοφλήσῃ τὸ ταχύτερον μετὰ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν πρότερον βίον περὶ τοῦ ὁποίου οὐδὲν πλέον πρέπει νὰ εἴπωμεν, ἀλλὰ ν' ἀνακράξωμεν, μετὰ τοῦ Δάντε ἐν τῷ Ἅδῃ "ἴδωμεν καὶ διέλθωμεν.,,

Ἐρωτῶμεν ἤδη, ἀναλογοῦσιν οἱ γινόμενοι οὕτω γάμοι πρὸς τὴν ἀγαμίαν, τὴν διαφθοράν, τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὰ πλεῖστα ἄλλα κακά. ἅτινα ἐξ αὐτῶν προέρχονται;

Δύναται νὰ συγκριθῇ ἡ γεροντοκόρη πρὸς τὴν ὕπανδρον αὐτήν, ἥτις, ὑψηλὰ φέρουσα τὸ μέτωπον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον τὸ ὄνειδος, βαίνει κυκλουμένη καὶ τιμωμένη ὑπὸ τῶν ὁμοίων αὐτῆς;

Ἡμεῖς μ' ὅλην τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν, ἣν περὶ γάμου ἔχομεν, μόλον ὅτι εἴμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ, δικαιολογοῦμεν τὰς κόρας τὰς προτιμώσας νὰ μένωσιν ἄγαμοι, ἢ νὰ ὑπανδρευθῶσι μετ' ἀνδρῶν, αἵτινες ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι πολὺ κατώτεροι καθ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, λησμονοῦντες τὴν θέσιν αὐτῶν ζητοῦσι καὶ προῖκας, ἃς βεβαίως δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ μετρήσωσι.

Λύρα Σποράς.

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Θέλω γιὰ σένα, φίλη μου, στίχους πικροὺς νὰ γράψω,
Χωρὶς νὰ ξέρω τὸ γιατὶ
Νὰ 'μπιστευθῶ τὸν πόνο μου, τ'ἄλγος μου νὰ χαράξω
Σ' αὐτὸ τὸ ἄψυχο χαρτί.

—

Ν' ἀφήσ'αὐτὸ ἐλεύθερο νὰ ἰδῇ μέσ' 'ς τὴν καρδιά μου
Ν' ἀνοίξω πάλι τὴν πληγὴ
Ποῦ κλειῶ βαθειὰ στὰ σπλάγχνα μου νὰ ἰδῇ τὰ δάκρυά μου
Μὲ τὴ γλυκειά του τὴ σιγή.

—

Ξέρω πῶς δὲ θὰ λυπηθῇ, ξέρω πῶς δὲ θὰ κλάψῃ
Θὰ μείνῃ ἄψυχο, ψυχρὸ
Καὶ 'στὰ νεκρὰ τὰ χείλη του ξέρω πῶς δὲ θὰ λάμψῃ
Χαμόγελο γιὰ μὲ πικρό.

—

Νὰ πῶ πῶς εἶν' ὁ χωρισμὸς πολὺ σκληρὸς γιὰ 'μένα,
Πῶς εἶν' ἡ θλίψη μου δεινή,
Γιατὶ ἐζήσαμε μαζὺ μεγάλο χρόνο ἕνα
Κ' εἴχαμε πεθυμιὰ κοινή.

—

Πάντα μαζὺ νὰ ζήσωμε στὴ φίλη μας πατρίδα,
Καὶ ἡ ἀθῶα μας χαρὰ
Σ' ἐκείνη στηριζότανε τὴ μοναχὴ ἐλπίδα
Αὐτὴ τῆς ἔδινε φτερά.

—

Μ' ἀλλοίμονο σβυστήκανε τ' ἀθῶα ὄνειρά μας
Οἱ πόθοι μας οἱ μυστικοὶ
Χαθήκανε· ἐδιάβηκε ἡ μοναχὴ χαρά μας·
Μοῖρα ἐφθόνησε κακή.

—

Τὴν ἄπειρη ἀγάπη μας· ἄχ τὴ στοργὴ τὴν τόση
Εἶδε μὲ μάτι φθονερό·
Νὰ μᾶς χωρίσῃ θέλησε, καὶ μάθημα νὰ δώσῃ
Σὲ μᾶς μεγάλο, φοβερό.

—

Ἤμουν γιὰ σένα ἀδελφή, μητέρα ἤμουν γιὰ σένα
Φιλόστοργη καὶ τρυφερή.
Καὶ νὰ σ' ἀφήσω μοναχὴ στὰ ἔρημα τὰ ξένα
Ἀνάγκη μ' ἔκαμε σκληρή.

—

Τώρα σὲ ποιὸν θὰ στρέφεσαι μὲ μάτια δακρυσμένα
Νὰ λὲς πῶς πάσχεις, πῶς πονεῖς;
Κοντά σου φίλο πρόσωπο δὲν ἔχεις πειὰ κανένα
Ἐκεῖ δὲν σ' ἀγαπᾷ κανείς.

—

Σὲ τίνος στῆθος τὸ βαρὺ κεφάλι θ' ἀκουμπίσῃς;
Σὲ ποιὰ ἀδελφικὴ ἀγκαλιὰ
Παρηγοριὰ στὴ θλίψη σου τὴν τόση θὰ ζητήσῃς
Τίνος θὰ πάρῃς τὰ φιλιά.

—

Στὸν ἀκανθώδη δρόμο σου ποιὸ τώρα θὰ 'χῃς χέρι
Νὰ σὲ στηρίζῃ φιλικό;
Ποιό, σὰν ἐμένα τρυφερὰ νὰ σ' ἀγαπᾷ θὰ ξέρῃ
Σ' αὐτὸν τὸν κόσμο τὸν κακό;

—

Ἄχ ἆρά γε ἡ ποθεινὴ ἡμέρα θ' ἀνατείλῃ
Ὅπου ὁλόχαρη, φαιδρά,
Μέσ' στὴ θερμή μου ἀγκαλιά, ἐσέ, φτωχή μου φίλη,
Θὰ σφίξω μὲ πολλὴ χαρά;

—

Ἀλλοίμονο! στὰ σύννεφα κρυμμένη μιὰν ἀχτίδα
Θαρρῶ πῶς βλέπω φωτεινή·
Ποιὸς ξέρει ἂν θὰ πληρωθῇ ἡ μόνη μας ἐλπίδα
Ἡ πεθυμιά μας ἡ κοινή;

Κρυσταλλία Χρυσοβέργη

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Οἰκονομία καὶ καλλαισθησία· ἰδοὺ τὸ ἔμβλημα ὅπερ φέρει πᾶσα νοήμων γυνὴ ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας της.

Μόνη ἡ Παρισινὴ κατέχει ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τὴν δυσχερῆ τέχνην τῆς συζεύξεως τῶν δύο τούτων λέξεων. αἵτινες ἀποτελοῦσι δύο τῶν κυριωτάτων γυναικείων ἀρετῶν. Μόνη ἡ Παρισινὴ δημιουργεῖ ἀριστουργήματα κομψότητος μὲ ὀλιγώτερον ἀπό τίποτε, κατὰ τὴν συνήθη εἰς τὰ παρισινὰ στόματα φράσιν.

Ἀλλὰ δὲν ἄρχει εἰς τοῦτο μόνον ἡ Παρισινὴ γυνή. Εἰξεύρει ὡς ἐξ ἐνστίκτου νὰ ἐνδύηται καλῶς, νὰ περιπατῇ καλῶς, νὰ χαιρετᾷ καλῶς, νὰ φλυαρῇ καὶ τέρπῃ καλλίτερον. Χωρὶς νὰ ἦναι εὔμορφος διακρίνεται μεταξὺ ἑκατὸν ἄλλων ὡραίων γυναικῶν. Οὐδεὶς φροντίζει περὶ κάλλους, προκειμένου περὶ Παρισινῆς. Εἶναι περισσότερον παρὰ εὔμορφος, μὲ τὰ μαλλιά της τὰ οὔτε ξανθὰ οὔτε καστανά, ἀλλὰ θαυμασίως καὶ ἐν ἐπιχαρίτῳ ἀνωμαλίᾳ διηρρυθμισμένα, μὲ τοὺς ὀφθαλμούς της μὲ τὸ ἀβέβαιον χρῶμά των, τοὺς ἀνταναχλῶντας τὸ χρῶμα τοῦ παρισινοῦ οὐρανοῦ, τοῦ οὔτε φαιοῦ, οὔτε κυανοῦ, μὲ τὴν λεπτὴν ὀσφύν της, μὲ τὸν φιλαρέσκως ὑποδημένον πόδα της, μὲ τὴν ἔνστικτον εἰς πᾶσαν κίνησίν της χάριν.

Εἶναι γυνὴ πρὶν νὰ ἦναι Παρισινή, ὅπερ δικαιολογεῖ τὸ λόγιον ὅτι ἡ Παρισινὴ εἶνε δύο φορὰς γυνή. Ἀσχοληθῶμεν λοιπὸν μὲ αὐτήν, ἴδωμεν πῶς ἐνδύεται, καὶ τί φέρῃ ὅταν ἡ τύχη ἀνθίσταται πρὸς τὰς ἐπιθυμίας της καὶ πῶς αὕτη συμβιβάζει τὴν ἐμ-

φωνον πρὸς τὸν στολισμὸν τάσιν της μὲ τὴν ἔλλειψιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων χρημάτων.

Ἡ Παρισινὴ δὲν ἀγοράζει ποτὲ πρόστυχον φόρεμα, καὶ τοῦτο εἶναι ὁ πρῶτος ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ὅρος. Ράπτει δὲ πάντοτε τὰ φορέματά της μόνη, καταρτιζομένη πρὸς τοῦτο καταλλήλως κατὰ τὴν παιδικήν της ἡλικίαν ἐν εἰδικαῖς σχολαῖς. Οὕτω κατορθοῖ νὰ ἦναι πάντοτε καλῶς, κομψῶς, εὐπρεπῶς καὶ οἰκονομικῶς ἐνδεδυμένη.

Ἡ καλὴ ποιότης τοῦ ὑφάσματος ἐπιτρέπει, ὅπως τὸ φόρεμα φέρεται ἐπὶ δύο, τρία καὶ τέσσαρα κατὰ σειρὰν ἔτη. Ἡ δεξιότης της περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ φορέματος ἐπιτρέπει νὰ ἐπιδιορθόνῃ αὐτὸ ἑκάστοτε συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συρμοῦ.

Ἡ μεγάλη ἰδίᾳ κομψοπρέπεια τῆς Παρισινῆς γυναικὸς ἔγκειται εἰς τὸ φόρεμα ὅπερ φέρει κατ' οἶκον, εἰς τὰ ἐσώρρουχα καὶ εἰς τὴν ὑπόδησιν. Κατορθοῖ ὥστε χωρὶς νὰ φαίνηται στολισμένη ἐν τῷ οἴκῳ νὰ ἦναι τοιαύτη. Ἡ ἐσθής της εἶναι ἀμέμπτου καθαριότητος, ἐφαρμόζεται δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος τόσον καλῶς, ὥστε ἐπαυξάνει τὴν γραφικότητα τῶν κατατομῶν, τὴν χάριν, τὴν εὐκινησίαν καὶ ἐλαστικότητα τοῦ σώματος. Ἐνῷ ἐκτὸς τοῦ οἴκου φέρει πάντοτε ἐνδυμασίαν σκοτεινοῦ χρώματος, ἐν τῷ οἴκῳ φέρει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνοικτὰ χρώματα, ἐάν, ἐννοεῖται, ταῦτα συμβιβάζωνται καλῶς μὲ τὴν καλλονήν της.

Ἡ ποιότης τῆς οἰκιακῆς ἐσθῆτός της εἶναι εὐτελής, ἀλλὰ χρωμάτων στερεῶν, δὲν περιορίζεται δ' εἰς μίαν μόνην, ἀλλ' ἔχει τρεῖς ἢ τέσσαρας διαφόρων χρωμάτων. Ἡ ποικιλία αὕτη εὐχαριστεῖ τὸν σύζυγον, ὅστις φύσει ἀρέσκεται εἰς τὴν ποικιλίαν καὶ ἐναλλαγήν, καὶ τὰ τέκνα, ἅτινα ἀγαπῶσι νὰ βλέπωσι τὴν μητέρα των ὡραίαν—καὶ ὡραῖον διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἶναι πάντοτε τὸ νέον.—

Ἰδοὺ πῶς ἐνδύεται ἡ Παρισινή, τῆς ὁποίας ἡ περιουσία δὲν ἐπιτρέπει τὴν πολυτέλειαν τῶν μεγάλων τῆς κομψοπρεπείας καὶ τοῦ συρμοῦ οἴκων, ἐν οἷς ἡ ἐπεξεργασία ἑνὸς φορέματος στοιχίζει δεκάκις πλειότερον ἢ αὐτὸ τὸ φόρεμα.

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ οἴκων τοῦ συρμοῦ, ἰδοὺ καὶ αἱ τελευταῖαι διατάξεις τοῦ συρμοῦ τοῦ χειμῶνος :

Ἔχομεν ἐσθῆτας ἰσοϋψεῖς καὶ εὐθυτενεῖς καὶ ἐσθῆτας μετ' ἐξαρτημάτων, ἀνεστραμμένας ἢ συνεσφιγμένας. Αἱ πρῶται εἶναι ἡνωμέναι μετὰ τοῦ περικορμίου, ἐν εἴδει ἁμαζόνων, κατ' ἀρέσκειαν δὲ σύρονται ὀλίγον ὄπισθεν ἢ εἶναι ἐντελῶς στρογγύλαι. Τὸ προτιμότερον διὰ τὰ σχέδια ταῦτα ὕφασμα εἶναι τὸ ἐριοῦχον ἐκ χρώματος μολύβδου, κυανοῦ σκοτεινοῦ, πρασίνου καὶ ἡλιοτροπίου. Τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἁμαζόνος ταύτης στολίζεται ἢ ὑπὸ λωρίδος πτεροῦ τοῦ ἀλέκτορος ἢ ὑπὸ σισυροειδοῦς ταινίας, ἢ ὑπὸ ἐξαρτήματος φυσσαλιδωτοῦ ἢ καὶ ὑπὸ λοξῆς λωρίδος ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος, ἢ καὶ ὑπὸ γαλονίου πεποικιλμένου διὰ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν κλωστῶν.

Αἱ μετ' ἐξαρτημάτων ἐσθῆτες ἀποτελοῦνται ἐκ τῆς ἰδίας ἐσθῆτος καὶ ἐκ κρασπεδωτοῦ περικορμίου (basque). Τὸ εἶδος τῶν ἐσθήτων τούτων ἁρμόζει ἰδίᾳ εἰς γυναῖκας ὡρίμους ἤδη καὶ ὄχι πολὺ λεπτοφυεῖς. Τὸ κρασπεδωτὸν περικόρμιον προσαρμόζεται ἢ ὄχι, κατὰ βούλησιν, ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ σώματος· ἀπαραιτήτως δὲ εἶναι ἀνοικτὸν πρὸς τὸν θώρακα, ὃν περιβάλλει ἐσωκάρδιον ἐκ λευκοῦ ἐριούχου, ὅπερ συζεύγνυται ἐπιτυχῶς μετὰ τοῦ κυανοῦ, τοῦ φαιοῦ, τοῦ μέλανος, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου χρώματος. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λευκοῦ ἐριούχου ἐν συζεύξει μετὰ λωρίδος ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος σχηματίζουσι τὸ εἰς τὰ κάτω ἄκρον τῆς ἐσθῆτος, τὸ περιλαίμιον, τὰ ἐπὶ τῶν περιχειρίων ἐπιθέματα καὶ ὅ,τι ἄλλο. Τὸ κράσπεδον τοῦ περικορμίου συσφιγγόμενον ἐκ τῶν πρόσθεν καὶ ἐκ τῶν πλαγίων καὶ πορπούμενον καταλλήλως ἀποτελεῖ δύο ὀδοντωτὰ ἐξαρτήματα, στολίζοντα ἁρμονικῶς τὸ πρόσθιον μέρος τῆς ἐσθῆτος.

Πλὴν τῶν ἐξ ἐριούχου ὑφασμάτων μεγάλως συνειθίζονται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ ἰνδικὸν μάλλινον κρέπιον καὶ τὸ ἁπλοῦν μάλλινον δίμυτον μετὰ σχεδίων ἢ καὶ ἁπλοῦν. Τὰ σχέδια ποικίλλουσιν ἀπὸ τῶν φακωτῶν, τῶν ἀραδωτῶν καὶ τῶν τετραγώνων εἴτε ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος εἴτε πολυχρόων.

Αὗται εἶναι αἱ τελευταῖαι ἐκ τῶν Παρισινῶν συρμῶν καὶ γυναικῶν ἐντυπώσεις μας. Διὰ νὰ ἐνδύωνται δὲ αἱ ἀναγνώστριαί μας, —αἵτινες ἐδῶ δὲν ἔχουσιν ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα, ὅπως μανθάνωσι μόναι των νὰ κόπτωσι καὶ ράπτωσι τὰ φορέματά των οἰκονομικὰ καὶ μετὰ πολλῆς καλλαισθησίας καὶ χάριτος—ἂς ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Εἰρήνης ἐργοστάσιον τῆς κ. Ἀθηνᾶς Βιτσέντζου τὸ κείμενον ἀπέναντι τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος Ἀκριβοῦ.

Ἡ κ. Α. Βιτζέντζου ἐξέμαθε τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν εἰς ἓν τῶν τελειοτέρων ἐργοστασίων τῶν Παρισίων, συνδυάζει δὲ τὴν φιλοκαλίαν μετὰ τῆς οἰκονομίας εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἓν φόρεμα κατασκευαζόμενον εἰς τὸ ἐργοστάσιόν της στοιχίζει εὐθηνότερον παρὰ ἐὰν ραφῇ κατ' οἶκον τῇ βοηθείᾳ μικρᾶς ἐργάτιδος, ὡς συνειθίζουσι πολλαί. Ἡ κ. Βιτζέντζου εἶναι ἀκριβὴς εἰς πᾶσαν ὑπόσχεσίν της, δέχεται δὲ καὶ παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

Φιλόκαλος

Πρὸς τὰς ἐν Ρουμανίᾳ κ.κ. συνδρομητρίας μας.

Ὁ κ. Παναγιώτης Χριστόδουλος δὲν εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους. Αἱ παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόμεναι ἰδιόχειροι ἀποδείξεις πρὸς εἴσπραξιν συνδρομῶν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» εἶναι ἄκυροι, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη εἰς λ/μόν μας συναλλαγὴ εἶναι ἄκυρος.

ΣΚΑΡΙΦΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΑ ΤΟΝ ΑΙΜΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΜΟΥ

Ἡ δι' ὀλίγων γραμμῶν, ὀλιγωτέρων χρωμάτων καὶ ἄνευ ἐπεξεργασίας παράστασις εἰκόνος ὠνομάσθη ἐν τῇ τέχνῃ σκαρίφημα, καὶ τοιαῦτα σκαριφήματα εἴδομεν ἐν Ἀθήναις πολλὰ ἀπὸ τῆς ἐξ Εὐρώπης ἐπιστροφῆς τοῦ κ. Α. Φιλαδελφέως. Εἶναι μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, ὅπερ προδίδει τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ καλλιτεχνικὴν ἰδιοφυΐαν.

Ἀλλ' ὁ κ. Φιλαδελφεὺς δὲν εἶναι μόνον καλλιτέχνης τοῦ χρωστῆρος ἀλλὰ καὶ τοῦ λόγου, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν. Πρῶτος δὲ ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ νέου ἤδη ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐκδοθέντος ἔργου του εἰσάγει παρ' ἡμῖν τὴν σκαριφηματολογίαν. Εἰς γενικὰς γραμμάς, εἰς ὕφος ἀπέριττον καὶ ἀφελές, εἰς ὀγδοήκοντα μόλις σελίδας ἐκτυλίσσονται ἰδέαι, εἰκόνες, σκηναί, συμπλέγματα, ἅτινα τόμοι φιλοσοφίας, ἱστορίας, ἐθνολογίας, ψυχολογίας δὲν ἤθελον περιλάβει.

Ὅλη ἡ Ἀνατολή, ἢ μᾶλλον τὰ κρατίδια τοῦ Αἴμου, ἐξελίσσονται ὡς ἐν πανοράματι μὲ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας των, μὲ τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον των, μὲ γεωγραφικὴν καὶ φυσικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξέλιξιν των.

Ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν σκαριφημάτων του ἀποσπῶμεν δύο. Ἐν τῷ πρώτῳ χαρακτηρίζονται αἱ ρουμανίδες. Ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ ὁ κ. Ρουμπίνης, ἀνὴρ πατριώτης, εἰς τοὺς δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνας τοῦ ὁποίου πολλὰ ὀφείλει ὁ ἐν Ρουμανίᾳ ἑλληνισμός. Αἱ ἀναγνώστριαί μας θὰ θελήσωσι νὰ ἀποκτήσωσι ὁλόκληρον τὴν συλλογήν, ἥτις ἐξεδόθη φιλοκάλως μὲ καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον καὶ τιμᾶται διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρ. 1,50.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι ἐκ τῶν ἀναγνωστριῶν μας νὰ ἀποκτήσωσι τὰ σκαριφήματα τοῦ κ. Α. Φιλαδελφέως δύνανται νὰ ἀποταθῶσι καὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Αἱ Ρουμανίδες

Εἶναι γλυκεῖαι καὶ εὔπλαστοι· φιλόπονοι καὶ δραστήριαι. Ἐν τοῖς ἀγροῖς καλλιεργοῦσιν, ἐν ταῖς πόλεσι λαμβάνουσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς ὅλα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν ἄνδρα ἐπιτηδεύματα. Τὰ Πανεπιστήμια ἔχουσι πολλὰς εὐσταλεῖς, φιλοπόνους, ἄνευ προλήψεων καὶ εὐφυεστάτας φοιτητρίας. Τὰ καταστήματα ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τῶν ἄλλων πόλεων γέμουσιν ὑπαλλήλων ἐκ τοῦ ὡραίου φύλου. Ὅταν ἐπῆγα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον νὰ ζητήσω ἐπιστολήν, κυρία ἦτο ἐκείνη ἥτις μὲ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχω τοιαύτην. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι πρώτην φορὰν ἔφυγον ἀπὸ ταχυδρομεῖον εὐχαριστημένος, καίπερ μὴ λαβὼν ἐπιστολήν. Ἐκεῖνο τὸ «ὄχι, κύριε, δὲν ἔχετε» ἔσταζε γλύκα καὶ ἦτο ἄξιον νὰ ἐξανθρωπίσῃ πολλοὺς ἐξηχρειωμένους ὡς σατύρους καὶ ὡς ἀρχαίους βακχικοὺς ὀργιαστὰς ἀτιθάσσους Ἕλληνας.

Ναί! αἱ γυναῖκες εἶνε στοιχεῖον ἐξευγενισμοῦ. Ἡ ἀγριότης εἶνε + ἡ γυνὴ εἶνε. — Τὸ ἓν θετικόν, τὸ ἄλλο ἀρνητικόν. Τὸ ἕνα λέγει «ἐμπρός» τὸ ἄλλο, «ὄχι σᾶς παρακαλῶ». Ἡ γυνὴ χιλιάκις προὐκάλεσεν ἔριδας ἀπὸ τῆς ὡραίας Ἑλένης μέχρι τῆς Ναθαλίας τῆς Σερβίας, ἀλλὰ καὶ τανάπαλιν χιλίας φορὰς μὲ τὴν γλυκεῖαν φωνήν της καὶ μὲ τὰ δάκρυά της προέλαβε δεινὰς συμπλοκὰς καὶ φιλονεικίας.

Λοιπόν, ἂς μὴ ἀποκλείωμεν τὰς γυναῖκας ἀπὸ τὰς θέσεις, ἃς μέχρι τοῦδε ἐκ προλήψεως στρεβλῆς θεωροῦμεν ὡς τιμαριά μας. Οἱ ρουμοῦνοι εἶναι ἐπίσης θερμόαιμοι ὡς ἡμεῖς, ἐν τούτοις ἔπαυσαν νὰ κυττάζωσι ὡς τράγοι τὰς γυναῖκας καὶ νὰ κατιλλώπτωσι καὶ νὰ μορφάζωσι καὶ νὰ ψιθυρίζωσι κρυφὰ λογάκια καὶ πολλάκις ἀναιδῆ, ἀφ' ὅτου ἡ γυνὴ μόνη, ἀφ' ἑαυτῆς, αὐτοβούλως ὑπεισῆλθεν εἰς τὰ ὑπουργήματα, ἅτινα ἀκόμη πρό τινος ἐνομίζομεν ὅτι ἔπρεπεν αἰωνίως νὰ φορῶσι ρεδιγκόταν καὶ ὑψηλὸν πῖλον. Αἱ γυναῖκες θὰ μᾶς ὑποσκελίσωσι λίαν προσεχῶς, διότι αὐταὶ ἔχουσι πολλὴν ζωτικότητα — ἀπόδειξις δὲ ἡ ψαλιδωτή, ἡ ἀεὶ δρῶσα καὶ σπαρταριστὴ γλῶσσά των.— Ἐνῷ ἡμεῖς εἴμεθα ἐξηντλημένοι καὶ παρεξηυλησμένοι . . .

Αἱ ρουμανίδες εἶνε ὅλαι ζωνταναί ὡς ἀμαζόνες· καὶ τοῦτο διότι ἀπολαμβάνουσι πολλῆς ἐλευθερίας καὶ εἶναι χειραφετημέναι· ὡς τὰ πτηνὰ τῶν κήπων τῶν μεγαλοπόλεων. Ὅπου ζυγός, ὅπου περιορισμός, ὅπου δουλεία, ἐκεῖ καὶ ὠχρότης, ἐκεῖ πλαδαρότης, ἐκεῖ καὶ ἰσχνότης ἐκεῖ καὶ φθίσις καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Ὑπάγετε εἰς Βιέννην διὰ νὰ πεισθῆτε. Βλέπετε κόρας 14 καὶ 15 ἐτῶν καὶ εἶνε τόσον ἀνεπτυγμέναι σωματικῶς, τόσον σφαδάζουσαι, τόσον εὐσταλεῖς!

Ρουμπίνης. Ἄνθρωπος μέσης ἡλικίας, ὑψηλός, στιβαρός, εὐθυτενής. Φέρει δίοπτρα καὶ εἶνε πάντοτε εἰς κίνησιν· Ἐκδίδει τὸ κάλλιστον ἕλληνικὸν φύλλον ἐν Ῥουμανίᾳ, τοὺς «Συλλόγους». Τιμᾷ τὸν ἕλληνα. τύπον καὶ προσπαθεῖ νὰ ὑποστηρίζῃ μυριοτρόπως τὸν ἑλληνισμόν. Ἰδίως ἀπό τινος ἐδελτίωσεν ἐκπληκτικῶς τὸ φύλλον του ὅπερ ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ κάλλιστα ἐν Ἀθήναις . . . . .

Τὸ γραφεῖόν του, ὡς οἰκοδόμημα, ἔργον Δαιδάλου, ὡς τοὺς ambages dolos ticti τοῦ Βιργιλίου. Μία αἴθουσα μεγάλη διὰ χορούς. Οἱ συνεργάται γλυκεῖς καὶ προσηνέστατοι.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡμερολόγιον Μιλτιάδου Φωτιάδου ἔτος Β'. Παρὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς φίλης συναδέλφου «Ἐφημερίδος», ἐξεδόθη Ἡμερολόγιον εἰκονογραφημένον τοῦ ἔτους 1892. Περιέχει ὕλην ποικίλην καὶ τερπνήν, ὡραίας εἰκόνας, ὡραῖον καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον καὶ τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι δρ. 1,50 καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ χρ. 2.

Κλειώ. Ἐξεδόθη ὁ 9ος ἀριθ. τοῦ 7ου τόμου τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἐκδιδομένου Περιοδικοῦ τῆς «Κλειοῦς». Περιέχει ὡς πάντοτε ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ ὡραιοτάτας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Στοά. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἤρξατο ἡ ἐκ νέου ἔκδοσις τῆς «Στοᾶς» καθημερινῆς εἰκονογραφημένης ἐπιθεωρήσεως. Διευθυντὴς τῆς ἀξιολόγου συναδέλφου, εἰς ἣν εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα, εἶναι ὁ κ. Ἀρ. Βαμπᾶς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐμπορικὰ μαθήματα. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγένετο τακτικὴ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν τῶν ἱδρυθεισῶν ὑπὸ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων εἰς ἕκαστον τῶν εἴκοσι διαμερισμάτων. Τὰ μαθήματα ἐν ταῖς σχολαῖς ταύταις παρέχονται δωρεάν, καταρτίζουσι δὲ γυναῖκας καὶ νεάνιδας καὶ νέους εἰς τὴν τήρησιν ἐμπορικῶν βιβλίων καὶ ἐν γένει παντὸς τοῦ πρὸς τὸ ἐμπόριον σχετιζομένου. Ἵνα καταταχθῇ τις ἐν μιᾷ τῶν σχολῶν τούτων πρέπει νὰ ἔχῃ ἡλικίαν τοὐλάχιστον 14 ἐτῶν.

Νέα ἐν Παρισίοις γυναικεία ἐπαγγελματικὴ σχολή. Νέα ἐπαγγελματικὴ τῶν θηλέων σχολὴ ἱδρύεται κατ' αὐτὰς ἐν τῷ δεκάτῳ ἐννάτῳ διαμερίσματι τῆς πόλεως. Ἡ δαπάνη τῆς οἰκοδομῆς τοῦ σχολείου τούτου προϋπολογίσθη εἰς 4,000,000.

Γυνὴ κλείουσα τὰς λέσχας τοῦ Μόντε Κάρλο. Ἡ πριγκίπισσα τοῦ Monaco, ἧς ἡ γνώμη ὑπερίσχυσε τῆς τοῦ συζύγου της ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι παρεμπόδισιν τῆς ἐλευθέρας λειτουργίας τῶν χαρτοπαιγνίων, προεκήρυξεν ἤδη τὸ κλείσιμον τῶν λεσχῶν, εὐθὺς ὡς λήξῃ ἡ διορία τῶν συμβολαίων τῶν διευθυντῶν μετὰ τῆς κυβερνήσεως. Τὴν μεγάλην λέσχην τοῦ Μόντε Κάρλο ἡ πριγκίπισσα θὰ μεταβάλλῃ εἰς νοσοκομεῖον διὰ τοὺς φθισιῶντας.

Στατιστικὴ αὐτοκτονιῶν. Ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἀνθρώπων αὐτοκτονοῦσι κατ' ἔτος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, κατὰ τελευταίαν ἐκδοθεῖσαν ἐν Ἀγγλίᾳ στατιστικήν. Αἱ πλεῖσται αὐτοκτονίαι συμβαίνουσι κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον καὶ ὀλιγώτεραι κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον. Ἡ Γερμανία

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Εἶναι ἐκ Παρισίων, ἠρώτησεν ἡ Μαγδαληνή, ἀτενίζουσα ἀνυπομόνως τὴν μητέρα της.

Ἐκείνη ἀνεγίνωσκεν ἤδη. Ἀλλ' αἴφνης ἡ ἐπιστολὴ ἔπεσεν ἐκ τῶν χειρῶν της. Ὦ τὸν τρελλόν! τὸν ἄσωτον ! εἶπεν.

— Τί εἶναι λοιπόν, μητέρα; ἠρώτησεν ἡ Μαγδαληνὴ μετ' ἀνησυχίας, μὴ τολμῶσα νὰ θίξῃ τὴν ἐπιστολήν. Εἶναι τοῦ Ροβέρτου; ἠρώτησε. Πρόκειται περὶ αὐτοῦ;

— Ἰδοὺ ἀνάγνωσε, εἶπεν ἡ μήτηρ.

Ἡ νεᾶνις ἔλαβε μετὰ φρίκης τὸ ἐπιστόλιον ἐκεῖνο. Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τῇ ἦτο ἐντελῶς ξένος, ἀνέγνωσε δ' ἐν αὐτῷ τὰ ἀκόλουθα :

« Κυρία,

« Μέλος τι τῆς λέσχης μας, ὁ κ. Ροβέρτος Δερός, ἐδανείσθη παρ' » ἐμοῦ κατὰ καιροὺς χρήματα, διὰ μικρὰ ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ χρέη » του. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνέρχεται εἰς ἓξ χιλιάδας φρ. Ἔμαθον, κυ» ρία, ὅτι ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν τύχην τοῦ νέου αὐτοῦ, πρὶν λοιπὸν » ἢ καταφύγω εἰς νόμιμα κατὰ τοῦ κ. Δερὸς μέτρα πρὸς ἐξόφλησιν » τοῦ μικροῦ τούτου χρέους, ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς.

« Ὑμέτερος κ τ.λ. ».

Ἡ νεᾶνις ἀναγνώσασα τὰς γραμμὰς ταύτας ἔρρηξε κραυγὴν ὀξεῖαν καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Βοήθειαν! βοήθειαν! ἐφώνησεν ἡ κ. Κερμαδὲκ τρέμουσα.

Ὁ ἰατρὸς τῆς οἰκογενείας, ὅλως τυχαίως εἰσήρχετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὴν ἔπαυλιν. Ἐπλησίασε μετὰ σπουδῆς, ἐξήτασε τὴν πάντοτε ἀναίσθητον κόρην, μεθ' ὃ καί : δὲν εἶναι τίποτε εἶπε : Ἁπλῆ συγκοπή! Τὸ παιδὶ αὐτὸ εἶναι ὑπερβολικὰ εὐαίσθητον! Θὰ ἐταράχθη ἴσως; Ὀλίγον ὕδωρ, ἅλατα, γρήγορα!...

Ὁ Κορβόλ, ὅστις ἵστατο παρὰ τὸν ἰατρὸν ἠτένιζε προσεκτικῶς τήν, εἶδει ξύλου, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀναίσθητον κόρην. Νομίζετε, εἶπεν, ἰατρέ, ὅτι εἶναι ἁπλῆ συγκοπή;

— Βεβαίως. Καὶ τί θέλετε νὰ εἶναι ; ἄλλως, ἰδοὺ ὅτι συνέρχεται.

Ὁ Κορβὸλ ἤθελε νὰ ἀπαντήσῃ τι, ἀλλ' αἴφνης ὡς ὑπὸ ἰδίας ὁρμώμενος σκέψεως ἔκλεισε τὸ στόμα.

— Ἴδωμεν, κόρη μου, εἶπεν ὁ ἰατρός, εὐθὺς ὡς ἡ νεᾶνις συνῆλθε, θὰ μοὶ ἐξηγήσῃς πῶς σοὶ ἦλθεν ἡ λιποθυμία αὕτη; Εὐτυχῶς ὅτι τυχαίως εὑρέθην ἐδῶ, ἄλλως ὁ κύριος Κορβὸλ θὰ σὲ ἐπεβάλλεν ἴσως εἰς θεραπείαν τῶν ἰατρικῶν του μελετῶν τῆς νέας μεθόδου.

Ἡ Μαγδαληνὴ ἐμειδίασεν. Ὁ Κορβὸλ ἀπήντησεν.

— Συγγνώμην, ἰατρέ! Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπί τινα χρόνον τῆς νεότητός μου, ὑπῆρξα φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, ὁμολογῶ ἐν τούτοις, ὅτι ἀφῆκα πολὺ ἐνωρὶς τὰς ἰατρικάς μου σπουδάς, ἵνα ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς γνώσεις μου.

— Καὶ κάμνεις καλά, φίλε μου. Ἐγὼ ἄλλως τε, μεθ' ὅλην τὴν πεντηκονταετῆ πεῖράν μου, θεωρῶ ὡς τὸν ἄριστον τῶν ἰατρῶν τὴν φύσιν. Δὲν ἀναγινώσκω πλέον πρὸ πολλοῦ ἰατρικὰ περιοδικά, ὅσον καὶ ἂν εἶναι παρισινά, ἀλλ' οὔτε σκοτίζομαι διὰ τὰς νέας σας μεθόδους. Ἡ φύσις! ἰδοὺ ἡ σοφωτέρα μέθοδος! Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις, εἶπε, δεικνύων τὰς ὑπορροδίνους ἤδη παρειὰς τῆς κόρης.

Καὶ τώρα θὰ μᾶς ἐξηγήσῃς, κακοκόριτσο, τί ἦτο τὸ αἴτιον τῆς συγκοπῆς σου;

— Περὶ αὐτοῦ θὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐγώ, ἰατρέ, ὡς καὶ πρὸς τὸν κ. Κορβόλ. Ἔλαβον πρὸ ὀλίγου μίαν ἐπιστολήν, ἥτις μοὶ προὐξένησε μεγάλην λύπην. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀνέγνωσε καὶ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ συνεπείᾳ τῆς ἀναγνώσεως ἐκείνης . . .

— Ἦτο λοιπὸν τόσον τρομερά; εἶπον καὶ οἱ δύο ἄνδρες ὁμοφώνως.

Ἡ κ. Κερμαδὲκ ἔτεινεν αὐτὴν πρὸς τὸν Κορβὸλ, λέγουσα :

— Ἀναγνώσατε μεγαλοφώνως.

Ὁ Κορβὸλ ὑπήκουσε. Ἐνῷ δ' ἀνεγίνωσκε ἐξήτασε διὰ τοῦ κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Μαγδαληνῆς ἀναπαριστωμένας ψυχικάς της ἐντυπώσεις.

τάσσεται εἰς τὴν πρώτην ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοκτονούντων, ἡ Γαλλία εἰς τὴν δευτέραν καὶ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν τρίτην.

Ὑγιεινολογικὸν συνέδριον γυναικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Τὸ σωματεῖον τῆς ἐν Λιβερπούλ γυναικείας Ἑνώσεως τῆς ὑγιεινῆς ἀπεφάσισεν ἐν ἐκτάκτως συγκληθέντι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συνεδρίῳ, ὅπως σπουδαία ληφθῇ μέριμνα περὶ κατανοήσεως τῶν ὅρων τῆς ὑγιεινῆς παρὰ τῶν γυναικῶν τῶν λαϊκῶν τάξεων. Διάφοροι κυρίαι ὑγιεινολόγοι, μέλη τῆς Ἑνώσεως ταύτης ἀνέλαβον, ὅπως ἐν σειρᾷ διαλέξεων ἀναπτύξωσι τοὺς νόμους τῆς ὑγιεινῆς καὶ ὑποδείξωσι τὴν ἀνάγκην τῆς τηρήσεως τῶν νόμων τούτων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς οἰκογενείας. Αἱ κυρίαι αὗται δὲν θὰ περιορίσωσι τὴν διδασκαλίαν των μόνον εἰς Λιβερπούλ, ἀλλὰ θὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ πολλὰς ἄλλας ἀγγλικὰς πόλεις.

Νέον γυναικεῖον σκάνδαλον ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ κόμησσα de Balow, πρώην κυρία τῆς τιμῆς τῆς αὐτοκρατείρας τῆς Γερμανίας, πλὴν τῶν ἐκδοθέντων ἔργων της, ἐν οἷς σκανδαλωδῶς ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν γερμανικὴν Αὐλήν, ἐξέδοτο καὶ πάλιν νέον βιβλιάριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Δὲν θέλω νὰ σιωπήσω». Τὸ βιβλίον τοῦτο ὅπερ νέον διήγειρε σκάνδαλον κατεσχέθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Γυναικεία δρᾶσις ἐν Κίνᾳ. Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Κίνας ἵδρυσεν ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῆς ταμείου κολοσσιαῖον ἐργοστάσιον μεταξωτῶν ὑφασμάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ χορηγήσῃ ἐργασίαν εἰς ἑκατομμύρια ὅλα γυναικῶν καὶ νεανίδων, αἵτινες ἐλλείψει ἐργασίας ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης. Τὸ βιομηχανικὸν τοῦτο κατάστημα ἱδρύθη ἐν αὐτῇ τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐν Πεκίνῳ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου, ὅπως λειτουργῇ ὑπ' αὐτὰ τὰ βλέμματα τῆς αὐτοκρατείρας, εἰς ἣν δὲν ἐπιτρέπεται, κατὰ τοὺς Κινεζικοὺς νόμους, ἡ ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἔξοδος.

Καὶ ἄλλη γυνὴ ἀρειοπαγῖτις ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ κ. Ἄδα Βιτεμβάδερ ἡ μέχρι τοῦδε ἐφέτις ἐν τῷ Ἐφετείῳ τῆς Νεβράσκας, προὐδιδάσθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἰσήχθη εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν τὸ 1882, τόσον δὲ διέπρεψεν, ὥστε ἐντὸς ἐννέα ἐτῶν προήχθη εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστικὸν ἀξίωμα. Εἶναι ἡ τρίτη γυνὴ ἀρειοπαγῖτις ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Χοιρίδιον παστίτσο. Κόψατε ψιλὰ ὡς κημὰ 300 δρ. ἤπαρ χοιριδίου καὶ μοσχαρίου ἀναμιξ καὶ ἴσην δόσιν λαρδιοῦ [χοιρίνου πάχους]. Προσθέτετε ἀρκετὸν ψιλοκομμένον πετροσέλινον, μερικὰ κρόμμυα ψιλοκομμένα, δάφνην, ρίγανην, σκόρδον ψιλοκομμένον, ἅλας, πιπέρι. Στρώνετε φόρμαν μὲ λεπτὰς λωρίδας λαρδίου καὶ κατὰ σειρὰν θέτετε ἐν στρῶμα ἤπατος καὶ ἓν ἐκ τῶν ἄνω χορταρικῶν. Σκεπάσατέ το ἐπίσης διὰ λωρίδων λαρδίου καὶ στελλατέτο εἰς τὸν φοῦρνον. Τὸ ἐκβάλλετε τῆς φόρμας ἀκέραιον καὶ τὸ στολίζετε μὲ χορταρικὰ βρασμένα ἢ σοτέ, μὲ πράσιναις ἐλιαῖς, μὲ ὠὰ πηκτὰ κομμένα εἰς τεμάχια, μὲ πηκτήν, ἐὰν ἔχητε τοιαύτην.

Διδασκάλισσα Ἑλληνίς, διδάσκουσα καὶ τὴν Γαλλικὴν καὶ θερμῶς συνιστωμένη παρ' ἡμῶν ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Διδάσκαλος Ἑλληνίς, ἐκτελοῦσα καὶ χρέη θαλαμηπόλου ζητεῖ οἰκίαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Γαλλὶς κυρία δυναμένη νὰ διδάξῃ πλὴν τῆς Γαλλικῆς καὶ φωνητικὴν μουσικὴν καὶ κλειδοκύμβαλον ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ

Ἡ ἐγχώριος βιομηχανία ἤρξατο ἀπό τινος παρ' ἡμῖν παραγομένη εἰς ζηλωτὴν ἀληθῶς τελειότητα. Ἄνδρες ἐπιχειρηματίαι καὶ φιλοπρόοδοι διεκινδύνευσαν περιουσίας, ὅπως θέσωσι τὰς βάσεις τῆς ἐθνοσωτηρίου βιομηχανίας, εἰς ἣν ὀφείλουσι τὴν ἀκμὴν καὶ πρόοδόν των πάντα τὰ εὐνομούμενα ἔθνη τῆς Εὐρώπης. Ὅ,τι δὲ ἡ Ἑλληνικὴ ἰδιοφυία δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐπιτυχίας, ἥτις ἔστεψε τὰ πρῶτα βήματα τῶν παρ' ἡμῖν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων.

Τὸ ἐν Φαλήρῳ νέον ἐργοστάσιον τῆς ἀνωνύμου ὑφαντουργικῆς ἑταιρίας ἐπιτυγχάνει τόσον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐριούχων καὶ μαλλίνων ὑφασμάτων, ὥστε δὲν ὑπάρχει πλέον Ἕλλην μὴ προμηθευόμενος ὑφάσματα δι' ἐνδυμασίας ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου.

Ἡ ποιότης πάντων τῶν ὑφασμάτων τοῦ ἐργοστασίου τούτου ὑπερβαίνει σχεδὸν ὡς πρὸς τὴν λεπτότητα καὶ στερεότητα τῆς ἐργασίας καὶ αὐτὰ τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας, αἱ τιμαὶ δὲ ἀποβαίνουσι κατὰ τὸ ἥμισυ σχεδὸν εὐθηνότεραι.

Νομίζομεν, ὅτι παρέχομεν μεγίστην ἐκδούλευσιν εἰς τὰς συνδρομητρίας μας, συνιστῶσαι αὐταῖς νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐν Φαλήρῳ λαμπρὸν τοῦτο ἐργοστάσιον καὶ ἐκεῖθεν νὰ προμηθευθῶσιν ὡραῖα ὑφάσματα διὰ θερμὰ ἐπανωφόρια, δι' ἐνδυμασίας τοῦ συζύγου καὶ τῶν υἱῶν των. Τὰ μεγάλα οἰκοτροφεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα τῆς πόλεώς μας δὲν πρέπει νὰ ἀπολέσωσι τὴν λαμπρὰν εὐκαιρίαν νὰ προμηθευθῶσι πᾶν τὸ χρειῶδες εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας των ἐκ τοῦ νέου ὑφαντουργείου.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐργοστασίου δέχεται παραγγελίας καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστέλλουσα εὐχαρίστως τὰ σχετικὰ δειγματολόγια μετὰ τῶν τιμολογίων αὐτῶν.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΣΠΕΡΙΔΑΣ

Πολλαὶ οἰκογένειαι τῆς μέσης ἰδίᾳ τάξεως, διέρχονται τὰς μικρὰς τοῦ χειμῶνος ἑσπέρας ἐν πληκτικῇ μονοτονίᾳ, φοβούμεναι τὰς ἐκ τῆς συναθροίσεως φίλων προκυπτούσας δαπάνας.

Εὐτυχῶς κατ' αὐτὰς εἰς τὰς οἰκογενειακὰς ταύτας συναθροίσεις εἰσάγεται τὸ λαμπρὸν ἔθιμον τῆς ἁπλότητος. Κύαθος τεῖου μετὰ τοῦ ἀπαραιτήτου συνοδοῦ του, ἐκλεκτοῦ ρουμίου καὶ ὀλίγον κονιάκ, ἰδοὺ ὅλη ἡ δαπάνη τῆς ἑσπερίδος.

Καὶ τὸ ρούμιον καὶ τὸ κονιὰκ μᾶς παρέχει εἰς ἐκλεκτὴν ποιότητα καὶ τιμὰς εὐθηνοτάτας τὸ νεοσυσταθὲν οἰνοπνευματοποιεῖον τοῦ κ. **Ἀγγ. Καμπᾶ**, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἐπιστήμονος κ. Λουδοβίκου Λακέμ, τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις ὑπερτερῆσαν καὶ αὐτὰ τὰ τόσον φημιζόμενα οἰνοπνευματοποιεῖα τῆς Καμπανίας.

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. **Ἀγγ. Καμπᾶ** συνέστησεν ἰσχάτως παράρτημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀπέναντι τῶν Β. σταύλων.

ΜΕΛΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ἐν τῷ γαλακτοπωλείῳ τοῦ κ. Γιαννέτσου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους ἀρ. 5 πωλεῖται μέλι γνήσιον τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἑκάστη ὀκὰ τιμᾶται πρὸς 1,60.

Τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἦτο ὡς ὄψις κρυστάλλου. Εὐκολώτατα ὁ Κορβὸλ ἀνέγνωσε τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπεικονιζομένην ὀδύνην, τὴν δοκιμασίαν τῆς ἐναγωνίου προσδοκίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς μητρὸς καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο αἴσθημα τὸν ἔρωτα τῆς νεανίδος, ἥτις συνεχώρει τὰ πάντα πρὸς τὸν ἀγαπώμενον ἄνδρα.

Ἡ κ. Κερμαδὲκ, εὐθὺς ὡς ὁ Κορβὸλ ἔπαυσεν ἀναγινώσκων, ἔλαβε τὸν λόγον.

— Τί πρέπει νὰ πράξω; ἠρώτησε. Σεῖς, κύριε Κορβόλ, τί μὲ συμβουλεύετε;

— Σκέπτομαι, κυρία, ἀπήντησεν ὁ Κορβόλ, ὅτι ἡ στοργή, ἣν τρέφετε πρὸς τὸν κ. Δερὸς εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὀφείλω νὰ τὴν σεβασθῶ καὶ ζητῶ δικαιολογητικὰς περιστάσεις διὰ τὴν δυστυχῆ αὐτὸν ἀπονενοημένον νέον. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι βεβαίως πρώτη φορά, καθ' ἣν τοιοῦτον δυστύχημα συμβαίνει εἰς τὸν κ. Δερός, ὥστε δὲν δύναταί τις πλέον νὰ δικαιολογῇ τὰ λάθη του, ὡς παρεκτροπὰς τῆς νεότητος, τῆς ἀπειρίας του. Ἐπληρώσατε ἤδη πολλάκις τὰ τοῦ χαρτοπαιγνίου κέρδη του καὶ ἡ μεγάλη σας καλωσύνη καὶ ἀνεκτικότης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ κακοῦ ἣν ἀκολουθεῖ, καὶ ἴσως ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἐρυθριᾶτε δι' αὐτόν.

— Κύριε Κορβόλ! ἀνέκραξεν ἡ Μαγδαληνὴ ἐξεγειρομένη ἐν παραφορᾷ, λησμονεῖτε ὅτι ...

— Δεσποινίς, ἀπήντησεν ὁ Κορβόλ, δὲν λησμονῶ, πιστεύσατέ με, τί ὀφείλω εἰς ἓν μέλος τῆς οἰκογενείας σας, ἢ τοὐλάχιστον εἰς πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἡ κυρία μήτηρ σας τιμᾷ διὰ τῆς στοργῆς της. Νομίζω ἐν τούτοις ὅτι ἔχω καθῆκον νὰ ἀπαντῶ εἰλικρινῶς εἰς ὅ,τι ἐρωτῶμαι. Προσθέτω ὅτι ἡ κυρία μήτηρ σας ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν κηδεμονευόμενόν της τὸ ποσὸν οὗτινος ἔχει ἀνάγκην, προσθέτουσα μάλιστα εἰς τοῦτο καὶ τέσσαρας ἔτι χιλιάδας φρ. διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας του, ἀλλ' ὑπὸ ἕνα ὅρον. Νὰ διέλθῃ τὸ φθινόπωρόν του μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ἐδῶ πλησίον σας. Ὁ σοφός μας ἰατρὸς καὶ φίλος θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὑγείας του, ἥτις θὰ εἶναι ἐξηντλημένη ἐκ τοῦ Παρισινοῦ βίου, σεῖς δέ, κυρίαι μου, θὰ φροντίσητε νὰ θεραπεύσητε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχήν του, καὶ ἴσως θὰ εἶσθε δεξιώτεραι καὶ εὐτυχέστεραι ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν του καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀγαπητὸν ἰατρόν μας.

— Ἡ ἰδέα σας εἶναι ἀξιόλογος, κύριε Κορβόλ, ἀπήντησεν ἡ κυρία Κερμαδὲκ, περιχαρὴς διότι ἠδύνατο νὰ συμβιβάσῃ τὰ ὑπὸ τῆς μητρικῆς πρὸς τὸν Ρωβέρτον στοργῆς ὑπαγορευόμενα αἰσθήματα της μὲ τὴν ἀνησυχίαν ἣν τῇ προὐξένει ἡ διαγωγή του. Ἀντὶ νὰ τῷ γράψω, προσέθηκε, θὰ ἦτο ἴσως προτιμότερον νὰ μετεβαίνετε σεῖς ὁ ἴδιος, κύριε Κορβόλ, εἰς Παρισίους καὶ μᾶς ἐπαναφέρετε τὸ ἀπολωλὸς αὐτὸ πρόβατον.

— Ἀναχωρῶ αὔριον, κυρία, εἶπεν ὁ Κορβὸλ ἐγειρόμενος καὶ ἀποχαιρετῶν τὰς κυρίας. Ὁ ἰατρὸς τὸν ἠκολούθησεν. Ἐνῷ δ' ἀνήρχοντο τὴν μεγάλην τῆς Βὰν λεωφόρον ὁ ἰατρὸς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν σύντροφόν του εἶπεν:

— Ἐὰν ἀντ' ἐμοῦ τοῦ ἀρχαίου γέροντος ἰατροῦ εὑρίσκετο σήμερον εἰς τὴν ἔπαυλιν βασιλεύς τις τῆς ἐπιστήμης, ὡς ἐκείνους οἵτινες κάμνουν τόσον θόρυβον εἰς Παρισίους, ἤθελε διαγνώσει ἐν τῇ λιποθυμίᾳ τῆς Μαγδαληνῆς *δξεῖαν νεύρωσιν*, λέξιν μωρὰν καὶ κενὴν ἐννοίας, ἀφοῦ εἶναι τόσον γενική, ὥστε νὰ δύναται νὰ συναντᾶται εἰς πᾶσαν νόσον....

Ὁ Κορβὸλ σκεπτικὸς οὐδὲν ἀπήντα. Μετ' ὀλίγον ἀπεχωρίσθησαν.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Κορβὸλ ἀνεχώρει εἰς Παρισίους κομιστὴς δέκα χιλιάδων φρ. διὰ τὸν Ρωβέρτον καὶ μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν εἰς Βάν.

Ἡ ἀντιπάθεια, ἣν ὁ Κορβὸλ ἐνέπνεεν εἰς πάντα ἄνθρωπον, ὅστις τὸν ἐπλησίαζεν, εἶχεν ἐπηρεάσει καὶ τὸν Ρωβέρτον. Ἐν τούτοις ὅταν ἐπαρουσιάσθη πρὸς αὐτὸν ἐν ὀνόματι τῶν δύο γυναικῶν, ἃς ἐσέβετο καὶ ἐλάτρευεν ὁ Ρωβέρτος, τὸν ἐδέχθη φιλοφρόνως.

— Ἀγαπητὲ κύριε, εἶπεν ὁ Κορβὸλ, μετὰ τὰς πρώτας ἀνταλλαγείσας φιλοφρονήσεις. Ἔρχομαι ἐντεταλμένος νὰ σᾶς διαβιβάσω δέκα χιλιάδας φρ. ἃς ἡ ἀνάδοχός σας σᾶς στέλλει, καὶ δι' ὧν θὰ ἐξοφλήσετε τὸν κὺρ ταμίαν τῆς λέσχης σας.

— Πῶς! ὁ Βαδὰ ἔγραψε πρὸς τὴν ἀνάδοχόν μου; Καὶ αὐτὴ ἐδέχθη νὰ....

(ἀκολουθεῖ)